

SEPTEMBER 2023

09/2023 3^e kwartaal

Ter dankbare herinnering aan **JAN VAN AERT** Priester Lazarist

Jan werd geboren te Huijbergen op 21 januari 1935 en trad in bij de Congregatie der Missie (Lazaristen) te Panningen op 21 september 1955. In Panningen werd hij priester gewijd op 10 september 1961.

Jan vertrok in 1962 naar Formosa, waar hij startte met een talenstudie, eerst Taiwanees, later Mandarijns. In 1963 werd hij kapelaan in Tou-Cheng en consultor van het huis van Tien-Mu. In She-zu stichtte hij parochie "Op het Eiland" en bouwt er later een kerkje. In 1968 werd hij benoemd tot assistent-superior. Vervolgens werd hij in 1973 overste en later econoom van het huis van Tien-Mu. In 1982 werd hij directeur van de Dochters der Liefde in Taiwan. Jan voelde zich verbonden met mensen en zette zich in voor de zieken, minderbedeelden en in Shihlin voor de jonge werkers(sters) van het platteland en uit de bergen. Hij was gastvrij en ontving met regelmaat confraters, familie en vrienden, waar hij een intense band mee had. In 2000 volgt hij Gerard Beunen op als directeur van St. Anne's Home. Hij had samen met Zr. Petronelly een warme band met de kinderen en het personeel van het weeshuis en was daar graag gezien.

Zijn gezondheidstoestand en gezichtsveld gingen langzaam achteruit. In augustus 2019 besluit hij terug te keren naar Nederland en te gaan wonen in het Missiehuis waar hij zeer welkom was als huisgenoot. Hij bleef contact houden met zijn dierbaren in Taiwan. Jan was dankbaar voor alle zorg die hij mocht ontvangen en verstond de kunst ondanks zijn beperkingen te genieten, vooral van de bezoeken van familie en kennissen. Hij was blij deel te kunnen nemen aan de recente familiereünie in juli in Panningen. In de nacht van 5 augustus sliep hij rustig in. We zijn dankbaar voor alles wat Jan heeft betekend en gedaan.

Preek uitvaart Jan van Aert, 文神父

Kapel Panningen 10 augustus 2023

Johannes Emmanuel Maria, priester Lazarist

* Huijbergen, 21 januari 1935 † Panningen, 5 augustus 2023

***Bijbellezingen:** Genesis 18,1-8. De gastvrijheid van Abraham*

Johannes 10;1-10 Jezus, de goede Herder, en de deur van de schaapskooi.

De keuze vandaag bij de uitvaart van Jan van Aert voor de lezingen over "gastvrijheid" en "open deur" zal vermoedelijk niemand van U verwonderen. Het zijn **spiegelverhalen**. De grote gastvrijheid van **Abraham** en zijn vrouw **Sara** voor die drie vreemdelingen staan

hier en in Taiwan Jan, Wen shenfu, gekend, - of beter nog, - gewaardeerd en bewonderd. De drie **vreemdelingen** worden met open armen ontvangen en het beste van het beste wordt klaargemaakt: er worden koeken gebakken, een kalf geslacht en de melk en de boter komen op tafel. Er ontbrak niets. Jan had dus ook Abraham mogen heten. Over gastvrijheid gesproken! Bij Jan op bezoek ontbrak het de gasten ook aan niets. Je voelde je direct thuis.

Gastvrijheid is in de bijbel een grote deugd, een levensstijl, eigenlijk een **evangelische opdracht**. Je huis en vooral de deur van je hart openzetten voor ieder, die langs komt, bekend of onbekend. Het is een manier van leven die oog heeft voor de noden en behoeften van anderen. Het is je leven delen met anderen, zonder er iets voor terug te vragen. Zo had Jan van thuis geleerd en de geest van de **H. Vincentius** ook begrepen en zich eigen gemaakt. **De gastvrijheid** van Jan van Aert was ongeëvenaard. Hij keek niet naar tijd en of je van te voren had aangemeld. Jan **hád** geen tijd, maar **máákte** tijd en zei dan bij binnenkomst spontaan: "**Welkom, dat is nog eens een verrassing! Huanying, huanying!**" Hij vroeg al gauw waar je zin in had, met welke wensen/plannen hij je kon helpen. Met de auto bracht hij je overal naar toe, waar je ook maar wilde, en zette iedereen een goede maaltijd voor zonder naar geld te kijken. En zo nam hij met zijn sympathieke karakter en bijzondere gastvrijheid makkelijk iedere gast voor zich in.

We zongen zo juist **psalm 23: Mijn herder is de Heer, niets zal Mij ontbreken**. Zo wilde Jan ook herder voor de mensen zijn.

"Ik ben de deur van de schaapskooi", zegt Jezus. Door Hem krijg je toegang tot God en tot jezelf. **Feit:** Zo lang ik Jan ken stond de deur van zijn huis, zijn kamer altijd open tot heel laat in de avond. Iedereen was welkom. En lang vóór en ná iedere H. Mis stond Jan in zijn toog bij de kerkdeur de mensen op te wachten en te begroeten met een vriendelijk gebaar en een hartelijk woord..., om ze na de viering weer uit te wuiven. Hij had alle parochianen weer gezien en zij hun herder! Jan had met ze gebeden en niet alleen toegesproken in het Taiwanees of Mandarijns, maar met de taal van zijn hart iedereen geraakt en verwarmd.

Daar was hij goed in.

Zó was Jan als priester en als mens **zélf** ook **een deur**, een deur naar de kerk, maar ook naar hemzelf toe. Hij was een **draaideur**, naar binnen en naar buiten, naar God toe en naar de gelovigen. **Vroom** als hij was – zijn beduimelde brevier, rozenkrans en geloftekruis lagen altijd op zijn bureau.. en niet te vergeten zijn eeuwige laptop! - bezat Jan **veel soorten sleutels** om deuren te openen voor de mensen.. **Welke?** Ik denk allereerst aan de **sleutel** van het geloof, waarmee hij veel Chinezen de kerk heeft binnengeleid, binnengeleid in het **geheim van Gods liefde..**; binnengeleid in het **evangelie** van Jezus..., in **het gebed en de eredienst**. → Je mag bij **"sleutel"** ook denken aan zijn **warme persoonlijkheid**, zijn blijde uitstraling en aan zijn gevoel voor **humor**, waarmee hij vele harten heeft geopend. Wen shenfu was bescheiden, leefde heel **eenvoudig**, was geen geleerde **boekenworm**, had geen pretenties, stond niet boven de mensen, gaf niet om uiterlijkheden of hoe hij er bij liep. **Zélf** was hij niet **belangrijk..**, **nee**, maar **de ánder**, de familie, de confraters, de vele jonge **werkers/sters** van het platteland en de bergen in de fabrieken van de grootstad Taipei..., waar zij in het weekend verloren rondliepen. Ik denk aan al die zaterdagavonden, dat Jan na de H. Mis hen uitnodigde voor het volksdansen. Iedere jonge meid wilde graag met Jan dansen, die zich in de hitte dan wel tien keer kon uitwringen van het zweet, maar ook heel erg kon genieten!

Dan was daar ook de zorg voor de **meervoudig gehandicapte kinderen** in **St Anne's Home** in Tienmu, (van pater Sraar Beunen) samen met zuster **Petronelly** (Keulers)...., **dié.., dié** mensen waren pas belangrijk..; voor hen wilde hij **er zijn en de deur van zijn hart** openzetten. Jan had geen grote **parochieleden-administratie**, - vermoedelijk, - ze stonden allemaal met foto in zijn **"laptop"** (Tonen) Niets leuker voor Jan dan foto's maken, foto's kijken en mensen aanwijzen. Eindeloos.., totdat je dan tegen Jan moest zeggen: "Nou, Jan, nu heb ik het wel gezien!"

Excuseer me voor het **cliché**: Jan was een **"mensenmens"**, een man van de gemeenschap, altijd aanwezig bij iedere bijeenkomst, kerkdienst of vergadering van werk, familie of feest. Hij sloeg de **recreatie** nooit over. Hij hield van de Congregatie van de Lazaristen en van de Dochters der Liefde. Kortom, Jan was graag onder de mensen.

In Taiwan, voor zijn medehelpers in het pastoraat, voor zijn personeel, zijn catechisten, was hij **heel collegiaal en toegankelijk**, - zag foutjes makkelijk door de vingers – en liet zijn dankbaarheid **niet onbetuigd**. Hij sprak zelden **negatief** over anderen. Graag citeerde hij het bijbelse woord van zijn opa vroeger: **“Een dorsende os moet je niet muilkorven!”** en **“De arbeider is zijn loon waard!”** Zelf hoefde hij niet geprezen te worden, gedachtig het evangeliewoord van zijn Opa: **“Je hebt alleen maar je plicht gedaan!”**

Na 57 jaren van grote toewijding als priester aan de kerk en de mensen van Taiwan ging Jan in 2019 – tegen zijn zin- terug naar Nederland. Jan was oud en het werk werd te veel. Bij zijn afscheid zei Jan: **“Helaas moet ik terug naar Nederland, maar mijn hart blijft hier bij jullie in Taiwan!”** De laatste jaren was Jan hulpbehoevend, kon amper nog praten en communiceren. Daar moet hij geweldig onder geleden hebben. Maar hij klaagde nooit. Hij was dankbaar voor de prima verzorging.

In Taiwan heeft Jan zijn familie altijd erg gemist. Ik moet daarbij denken aan Jezus' woord: **“Wie Vader en Moeder, broers en zusters om Mij nentwil verlaat, krijgt het honderdvoudig terug!”**

Abraham en Sara werden voor hun grote gastvrijheid door God beloond met de **geboorte van een kind**. Jan van Aert, die vader en moeder, familie en vrienden om Gods Wil en omwille **van de armen** had achtergelaten, kreeg **geen vrouw en ook geen kinderen**, - **had hij denk ik graag gewild!** - **maar wél**, zoals hijzelf opmerkte bij zijn gouden priesterfeest in Huybergen in 2011, daarvoor een kerk vol met **“broers en zusters”** terug, in Nederland en vooral in Taiwan, zijn **“Chinese familie”**. Heel bijzonder: **Nooit getrouwd** en toch niemand **met zo'n grote familie** als jullie broer, oom Jan.

Gastvrijheid, goedheid en liefde zijn **sleutels, die verbinden**. Dat **kán** niet vruchteloos en ook niet **onbeloond** blijven. **Daarom onze bede-wens:**

Dat Jan na 62 welbestede priesterjaren, nu eindelijk mag thuiskomen bij God.. en dat God zelf als **goede Herder** voor hem de **poort** van het hemels Vaderhuis mag openen. Dat gunnen we Jan van harte. Hij ruste in vrede.

Dutch missionary departs

A well-loved Dutch missionary in Taiwan passed away in Netherlands on August 5, 2023 due to old age. Fr. Jan Van Aert who spent 57 years of his life in Taiwan died at the age of 87. The news of his demise brought sadness to parishioners at Mother of God Church in Taipei City where he spent more than 30 years as pastor. On the eve of his funeral the parish organized a Holy Eucharist presided by provincial visitor, Fr. Ferdinand Labitag.

Almost 200 people attended the Mass to express their grief as well as their appreciation for his service to the community. Fr. Van Aert was the last Dutch confrere in Taiwan. He retired in 2019 at CM retirement house in Panningen, Netherlands.

De herdenkingsdienst aan Jan van Aert in Taiwan

AFSCHEIDSGEDICHT VOOR JAN VAN AERT

het licht gleed langs de hoge muur
wat traag vergeleed voor ons het uur
wij zaten samen in de klas
en leerden wat te weten was

de laatste tijden brachten leed
het werd heel moeizaam wat je deed
je streed, maar je verloor de strijd
nu ben je uit die strijd bevrijd

jij was ginds werkzaam in Taiwan
vol dienstbaarheid, een leven lang
de zwakke kinderen bracht jij vreugd
hun glimlach deed jou heel veel deugd

hoe kwetsbaar zijn wij in de tijd
op weg naar dood en eeuwigheid
wel blijft steeds hoe het eenmaal was
heel lang geleden in die klas

oud-klasgenoot Wernhoutsburg, Pieter Luykx

JAN PUBBEN, ZOON VAN VINCENT DE PAUL - DEEL 2

PADRE JOÃO PUBBEN IN DE GEMEENSCHAP VAN DOIS UNIDOS

Recife, Dois Unidos, Adriana Moraes

Praten en/of schrijven over Jan is praten over een zeer goede tijd: het is praten over een man die na zijn wijding zijn geboortedorp verliet en in een kleine en bijna onbekende gemeenschap aankwam, in een tijd waarin de straten onverharde wegen waren, met bijna geen infrastructuur, en juist deze omstandigheden deden zijn hart voor deze plaats sterker kloppen. Hij bracht veel dromen, twijfels, hoop en, naar ik meen, één zekerheid mee: dat hij God en zijn medemensen wilde dienen.

Padre João voor zijn huis in Dois Unidos

Ik heb mooie en dierbare herinneringen aan hem, en ik ben ook blij te horen over al het werk dat hij in onze gemeenschap heeft gedaan. Vanaf het begin was zijn focus om God naar de mensen te brengen. Maar hoe praat je over een God die zorgt voor mensen die zo weinig huisvesting, brood, aandacht en waardigheid hebben? Hij keek altijd verder dan de muren van de kleine kapel, gewijd aan Sint Vincentius. Hij kende de pijnen en het lijden van de mensen, omdat hij met hen leefde. Hij wilde niet alleen "praten" over God. Als goede Vincentiaan wist hij dat het noodzakelijk was te handelen ten gunste van de meest behoeftigen en dit was zijn missie zolang hij onder ons was. Maar hij wist ook dat hij dit niet alleen kon en mocht doen. Daarom probeerde hij mensen erbij te betrekken en te motiveren om voor elkaar te zorgen. Hij dacht en zocht altijd naar manieren om te helpen, om iedereen in staat te stellen en kansen te creëren om als mens te groeien. De door hem en zuster Priscila opgerichte groepen werden de manier om mensen samen te brengen en te doen beseffen dat het mogelijk was een beter leven op te bouwen. Ik herinner me dat, wanneer er financiële middelen werden verkregen door beurzen, verlotingen, enz., alles eerlijk en volgens de functie van elke groep werd verdeeld.

Ik heb altijd zijn nederigheid bewonderd: hij wilde nooit iets voor zichzelf, zelfs niet op zijn verjaardag. In plaats daarvan vroeg hij ons om iemand in nood te helpen. Hij woonde in een klein huisje aan de achterkant van de kapel, in prachtige eenvoud. Van hem leerde ik dat de God in wie ik geloof liefde is: door zijn ervaring kon ik zien dat God een liefdevolle Vader is en dat wij, als broeders en zusters, voor elkaar moeten zorgen en elkaar moeten helpen.

Padre João en zijn vriend Tjeu van Knippenberg tijdens de viering in de gevangenis van Recife

Telkens als ik naar de mis ging, na het beluisteren van zijn preken, voelde ik me rusteloos, alsof God me aanspoorde om te handelen, te creëren, te dienen. Wat mij tenslotte het meest boeide aan Jan was het feit dat hij dicht bij de mensen stond, deel uitmaakte van het volk, zonder vooroordelen, zonder hiërarchie, en met zijn woorden en vooral zijn daden probeerde te laten zien dat

God ons altijd roept en dat we niet alleen op onze knieën naar de hemel moeten kijken, maar met uitgestrekte handen naar de broeders en zusters om ons heen. Ik ben God dankbaar dat ik zoveel heb mogen leren van deze man, die voor altijd in mijn hart en mijn leven zal blijven.

PADRE JOÃO PUBBEN EN DOM HELDER CAMARA

Recife, Zuster Maria Vanda, Dochter van Liefde

Padre João Pubben's relatie met Dom Helder Camara begon in mei 1968, zoals hij zelf vertelt in een opgetekende korte herinnering, getiteld *"Enkele aantekeningen over mijn ontmoetingen met Dom Helder Camara"*, geschreven kort na de dood van Dom Helder, waaruit wij voor deze tekst zullen putten.

Op 14 september van dat jaar 1968 namen Jan en zuster Priscila hun intrek in de gemeenschap van Dois Unidos in Recife, waar ze een zeer noodlijdend pastoraal gebied overnamen. Jan was 29 jaar en Dom Helder was toen 59 jaar oud.

De ontmoetingen en de band tussen beiden verdiepten zich door de jaren heen. Jan woonde regelmatig de Eucharistie bij die Dom Helder om zes uur 's ochtends in de kerk van Fronteiras vierde en dronk daarna koffie met hem in diens bescheiden woning in de sacristie. Er groeide een hechte vriendschap tussen beiden. Jan zelf vertelt ons: *"In enkele moeilijke en beslissende momenten van mijn leven was Dom Helder van het grootste belang"*.

Dom Helder Camara en padre João Pubben

Toen Dom Helder hulp nodig had bij vieringen en deelname aan evenementen in Recife en Olinda, koos hij uit de vele priesters van het aartsbisdom Olinda en Recife Jan om hem te vergezellen. Jan willigde dat verzoek met vreugde en dankbaarheid in. Van juli 1994 tot augustus 1999 kwam hij op dinsdagmiddag, donderdagmiddag en zondagochtend de H. Mis opdragen (zoals Dom Helder de Eucharistie graag noemde). De laatste Eucharistieviering die de twee beleefden was op 24 juli 1999, een totaal van 750 vieringen naast vele andere broederlijke ontmoetingen.

De laatste ontmoeting tussen beiden vond plaats op 27 augustus 1999, de dag waarop Dom Helder zijn "grote reis" maakte om de Vader persoonlijk te ontmoeten. Jan bracht de hele middag naast Dom Helder door, hield zijn hand vast en bedankte hem voor zijn betekenis in zijn leven en zijn zending. Bij het afscheid, om 22.00 uur, kuste hij zijn hand en keerde terug naar Dois Unidos, om de volgende dag vroeg terug te keren. Toen hij thuiskwam, werd hij nog voordat hij binnen was, op de hoogte gebracht van het overlijden van Dom Helder. Hij haastte zich meteen terug naar Fronteiras om daar met andere priesters de eucharistische uitvaartdienst te verzorgen en deel te nemen aan de begrafenis. Jan was ook getuige bij de opgraving van Dom Helder en getuigde bij het proces van zaligverklaring.

In zijn memoires benadrukt Jan de deugden en kwaliteiten van Dom Helder die hij het meest bewonderde en die hem als voorbeeld dienden. Zo schrijft hij: "Dom Helder was een persoon bij wie contemplatie en actie alle kansen kregen. De mensen die dicht bij hem leefden, getuigen unaniem dat alles wat hij deed voortkwam uit bezinning en ondersteund werd door gebed. Dom 'las geen Mis', hij ging niet voor in de viering; hij beleefde de Eucharistie intens en dat duurde de hele dag. In een van zijn meditaties zegt hij: *'Als ik niet in de Mis ben, bereid ik me voor op dit hoogtepunt van mijn dag of leef ik in dankbaarheid omdat het hoogtepunt al voorbij is'*. Dom Helder was een vrij man. Ik heb altijd de indruk gehad dat Dom Helder de kern van de werkelijkheid zocht en ontdekte en het verbodige achterwege liet."

"Het leek erop dat moeilijkheden Dom Helder niet ontmoedigden, maar hem eerder uitnodigden zich te wijden aan de strijd om ze te overwinnen. Dom Helder was barmhartig. Het is algemeen bekend dat hij veel leed onder de machten van de wereld en van de Kerk. Dom hield van het leven. Dom was zeer vriendelijk, zo menselijk".

Pater João besluit zijn memoires met de woorden: "Voor mijn poging te leven als mens, christen en priester blijft Dom sterke voorbeelden bieden..."

VISITATIE GENERAAL VICARIS GREGG BAÑAGA

Het missiehuis in Panningen kreeg bezoek van de vicaris-generaal van de Congregatie der Missie, namelijk de Heer Gregorio L. Bañaga jr., C.M. De bedoeling van zijn bezoek, dat plaatsvond van 11 tot en met 16 juni 2023, was om de confraters, het missiehuis in Panningen en de Vincentiaanse beweging in Nederland beter te leren kennen.

Tijdens het vriendschappelijke bezoek kon Gregg - zoals hij door bekenden genoemd wordt - persoonlijke gesprekken voeren met enkele confraters, de leden van de

Bezoek aan het Vincent de Paul Center te Nijmegen

huisraad en de overste van het Missiehuis. Hij genoot van de ontmoeting met de leden van het Vincent de Paul Center in Nijmegen, die hem in staat stelden de coördinatrice van de Vincentius Vereniging in Nijmegen te ontmoeten. Hij was onder de indruk van hun inzet om het Vincentiaanse charisma in de context van de huidige Nederlandse samenleving in praktijk te brengen.

Ook de ontmoeting met de leden van Mgr. Schravenstichting, Orgel Kring, Kerpelse Initiatiefgroep, het Zorgcentrum Vincent Depaul in

Panningen was een moment van luisteren naar elkaar.

Voordat hij naar Rome vertrok, nam hij deel aan de door de gemeenschap van het missiehuis georganiseerde barbecue, waar hij erg van genoot.

Afsluiting van het bezoek met een gezellige BBQ in het buitenverblijf Folleville waaraan de heren, personeel, vrijwilligers en geaffilieerden deelnamen.

WORKSHOP GREGG BAÑAGA 16-17 AUG 2023

Dromen over een toekomst voor het Missiehuis

door Marieke van de Ven, lid Platform CM&CO

Als we vanuit het missiehuis in Panningen samen willen bouwen aan een Vincentiaanse toekomst, dan liggen er heel wat belangrijke vragen op tafel. Om er 'n paar te noemen: wie vormen het Vincentiaanse netwerk van werkers aan die toekomst. Welke mooie dingen gebeuren al, waar word je enthousiast van?

Waar hoop je nog meer op, wat is je droom? Hoe komen we tot een gezamenlijke wenstoeekomst en hoe pakken we dat aan?

Over dit soort vragen werden allereerst zo'n 35 interviews gehouden met diverse mensen uit het Vincentiaanse netwerk. Vervolgens nodigde Rafael Isharianto, overste missiehuis Panningen, een aantal mensen van het Vincentiaanse netwerk uit voor een tweedaagse workshop medio augustus. Eigenlijk zouden dat minstens vier dagen moeten zijn om zulk een omvangrijk en ambitieus

werkplan 'n beetje contouren te kunnen geven maar drukke agenda's en de vakantiemaand beperkten de mogelijkheden. Geen nood. De komende periode zullen meer mensen worden gehoord en kunnen de eerste plannen nader worden uitgewerkt. Want het is van groot belang dat er een goed plan komt dat in het Vincentiaanse netwerk een breed en sterk draagvlak heeft.

Gregg Bañaga cm, vanuit het generaal bestuur contactpersoon voor 'Holland House', was begeleider van de workshop. De methode die hij introduceerde, was de 'Appreciative Inquiry'. Zorgcentrum Vincent Depaul had al ervaring met deze methode. Kenmerkend voor deze methode is dat ze voor organisatieontwikkeling niet focust op problemen maar op mogelijkheden.

Dat is een verademing en geeft positieve energie. Ook werkt de methode niet 'top-down' maar 'bottom-up'. En net als bij Vincent de Paul: mensen staan centraal waarbij ieder mens telt.

Wie waren de deelnemers aan de workshop? Wie zijn de mensen van dat Vincentiaanse netwerk?

Allereerst de groep Lazaristen, klein en divers. Er zijn

Nederlandse Lazaristen die in

andere culturen hebben gewerkt, er zijn Nederlandse Lazaristen die in Nederland hebben gewerkt en er zijn Lazaristen uit andere culturen die nu in Nederland werken. Vervolgens zijn ook personeel en vrijwilligers aanwezig die de Lazaristen in hun wonen en werken ondersteunen.

Ook zijn er mensen van Platform CM & Co, een platform van Vincentiaanse initiatieven. Tot slot is er ook een wijdere kring van mensen die zich betrokken voelen bij de Vincentiaanse beweging, bijvoorbeeld de ontvangers van de Kleine Compagnie, maar van hen

waren er – voor zover ik weet – geen in deze eerste workshop aanwezig.

We hebben geluisterd naar inleidingen van Gregg over het hoe en waarom van de werkmethode, we hebben met elkaar gesproken over dromen, mogelijkheden en plannen zowel plenair als in

sub groepjes. Natuurlijk veel te veel in weinig tijd. Er was zoveel te bespreken, zoveel uit te wisselen, zoveel helder te krijgen. Te weinig tijd: dat alleen al is een goed teken, toch?

Afgesproken is dat Gregg een eerste versie zal samenstellen van een soort 'startdocument' waarin de resultaten van deze tweedaagse workshop zullen worden verwoord. Dit startdocument zal aan de huidige deelnemers maar ook aan breder kringen worden voorgelegd om het verder uit te werken, te verfijnen, aan te vullen. Ook heeft Gregg ieder uitdrukkelijk uitgenodigd om het hierbij niet te laten

maar door te denken en voort te bouwen op dit eerste begin. Nieuwe suggesties, plannen, voorstellen zijn van harte welkom. Diverse aanvullende suggesties voor community-opbouw, voor een jongerenproject of voor een intercultureel lekenseminarie zijn al ingebracht. Wordt vervolgd!!

VINCENTIAANSE PELGRIMS OP BEZOEK IN HET MISSIEHUIS

Een groepje uit Soerabaja (Indonesië) en Singapore kwam naar het missiehuis in Panningen. Het doel van hun bezoek was het begin van de missie van de Lazaristen in Soerabaja te herdenken. Zoals al bekend is, kwamen de eerste vijf Nederlandse Lazaristen in 1923 naar Soerabaja. Sindsdien heeft hun missie zich sterk ontwikkeld, ondanks de wisselvalligheden van de tijd, zoals oorlogen en economische crisissen. Hun inzet heeft een mooie bijdrage opgeleverd voor zowel de lokale Kerk van Indonesië als voor de Indonesische samenleving.

De “Saint Vincent de Paul Pilgrimage” (Vincentiaanse pelgrimstocht), zoals de pelgrims hun reis noemden, is in het missiehuis op 12 augustus 2023 begonnen. Na het bezoek zouden de twintig mensen van dit groepje enkele plekken bezoeken die te maken hebben met het leven en het werk van de heilige Vincent de Paul en de heilige Louise de Marillac in Frankrijk.

De pelgrimstocht zou eindigen na de algemene audiëntie bij Paus Franciscus in Rome.

Volgens hen kan het missiehuis beschreven worden als de oorsprong van de missie van de Lazaristen in het toenmalige Nederlands-Indië honderd jaar geleden. Vanuit dit missiehuis werden ongeveer 70 Nederlandse Lazaristen uitgezonden naar deze archipel. Dit was de reden om de pelgrimstocht te beginnen vanuit het missiehuis in Panningen.

Om God te bedanken voor de inzet en toewijding van de Nederlandse Lazaristen, vierden zij de eucharistieviering in de kapel van het missiehuis. Vijf Lazaristen gingen in de eucharistieviering voor. Rafael Ishariato als hoofdcelebrant verwelkomde de pelgrims die de kapel voor de eerste keer zijn binnengekomen. In zijn preek benadrukte Dhr. Gregorio Bañaga (Vicaris-generaal van de Congregatie der Missie) hoe belangrijk het geloof is in het leven van de gelovigen. Door het geloof werd de Heilige Vincent de Paul bewogen om goede werken voor mensen in nood te organiseren. Antonius Gigih (provinciale overste van de Lazaristen in Indonesië) liet weten hoe dankbaar de pelgrims waren voor de aanwezigheid van de Nederlandse Lazaristen in Indonesië in de kader van het verkondigen van de Blijde Boodschap. Behalve de confraters van het missiehuis woonden ook de Dochters der Liefde en leden van het personeel de eucharistieviering bij.

Na de eucharistieviering kwamen de pelgrims naar de recreatiezaal om alle confraters beter te leren kennen en te genieten van koffie en Limburgse vlaai. Daar zongen ze een Indonesisch lied met de titel ‘*Indah Rencana-Mu, Tuhan*’. Een andere onmisbaar punt op de agenda van hun

bezoek was het ontdekken van de spiritualiteit van de Lazaristen. Dhr. Wiel Bellemakers was de aangewezen persoon om dit onderwerp uit te leggen. Hij begeleidde de groep bij het ontdekken van de geschiedenis van de kapel met haar gebrandschilderde ramen die de dynamiek van de Vincentiaanse spiritualiteit weerspiegelen. Ook werden ze meegenomen naar de grafkelder waar ze konden bidden voor de eeuwige rust van alle Lazaristen die daar begraven liggen, onder wie Mgr. de Backere en Dhr. Jan Wolters. Deze missionarissen waren twee van de voorlopers van de missie in Soerabaja.

“Het is een historisch moment voor ons. We hebben in het verleden wel eens gehoord over het missiehuis, Panningen en Helden. Maar het missiehuis kenden we niet. En vandaag kunnen we direct contact opnemen met hetzelfde missiehuis. Dat is een bijzondere ervaring. We vinden de gemeenschap ook heel gastvrij,”

zeiden enkele pelgrims voordat ze via België verder reisden naar Frankrijk.

MIJN BEZOEK AAN HET MISSIEHUIS TE PANNINGEN

Ik zou mij graag eerst willen voostellen. Ik ben Anton. Ik kom uit Indonesië en woon in Djombang in Oost-Java. Op 1 juli 2023 had ik samen met mijn vrouw, kinderen, schoonzoon, kleindochter de gelegenheid om het missiehuis St Jozef in Panningen te bezoeken. Het missiehuis in Panningen is onlosmakelijk verbonden met het leven van belangrijke personen in mijn leven. Daarom was het bezoek aan het missiehuis in Panningen voor mij persoonlijk een langverwachte gelegenheid.

Ik kwam uit een familie die niet genoeg aandacht voor mij had. Gelukkig wel dat er verschillende Lazaristen en Dochters der Liefde waren die een grote rol in mijn leven hebben gespeeld. Van mijn kindertijd tot mijn volwassenheid kreeg ik veel aandacht van deze mensen. Daarom hebben deze zonen en dochters van de Heilige Vincent de Paul een grote rol in mijn leven gespeeld.

Dankzij hun steun ben ik geworden wie ik nu ben.

Ze zorgden voor me sinds mijn verblijf in het Don Bosco weeshuis in Surabaya in 1955. Ze leerden me ook werkvaardigheden terwijl zij pleegouders probeerden te vinden. Ze steunden me in mijn studies vanaf de lagere school tot ik geneeskunde ging studeren. Mijn droom om arts te worden zou moeilijk te realiseren zijn geweest als zij niet voor mij hadden gezorgd. Het zijn Zr Paula, Zr. Ludovica, Zr. Walburga, Dhr. Piet van Goethem, Nico Boonekamp en Eduard van Mensvoort. Goede relaties met hen gaven me geleidelijk gelegenheid om in contact te komen met de andere Lazaristen zoals Dhr. Dwidjosusastro en Jacques Reintjes.

Door het missiehuis en de graven van deze Lazaristen en Dochters der Liefde te bezoeken, wilde ik mijn eer aan hen brengen. Toen ik hun graven bezocht, voelde ik me erg ontroerd. Ik zou deze woorden willen zeggen tegen hen die nu zijn overleden: "Dank u voor uw liefde voor mij en mijn familie. Het was echt prachtig. God zij geprezen."

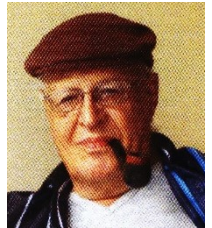

HERINNERINGEN AAN VAKANTIEWERK – Bram Heijboer

Achter: Jan van Broekhoven. Voor: Bram Heijboer

Saint Firmin en Valgaudemar: wat een herinnering. Wij waren monitors in de 'colonie de vacances' van de Filles de la Charité die in Marseille een weeshuis runden waar kinderen van Franse militairen en Vietnamese vrouwen werden opgevangen. Vanwege het feit dat de vader een Fransman was, werden deze Euraziatische (buitenechtelijke) kinderen na de Vietnamoorlog naar Frankrijk gebracht voor hun opvoeding. De zusters hadden een groot huis in Saint Firmin waar de kinderen in de zomer een maand doorbrachten. Het was een oord bij de ingang van een heel smalle vallei waarvan de bodem juist passage gaf voor een riviertje en een weg. Op het einde van de vallei, ongeveer 11 kilometer verder,

liep de weg dood. Vandaar alleen bergen van het 'Les Ecrins'. Dat is de hoogste berg (+ 4.000 m) in het Massif de Pelvoux. Wij klommen op de flanken van die berg van 1.100 m in La Chapelle en Valgaudemar tot boven 2.300 m in Les Ecrins.

Vandaar klom ik op de wekelijkse vrije dag te voet de bergen in, samen met een collega-monitor uit Lima (Peru). Op zo'n dag stonden wij rond vijf uur op en de auto van de zusters bracht ons bij het aanbreken van de dag in het laatste dorpje in de vallei, La Chapelle en Valgaudemar. Dan hadden wij tijd van de dageraad tot half zes in de middag om te klimmen en te dalen. Het was een grote sport! Wij gingen hoog! - Door de week gingen wij ook nog een paar keer met de kinderen de bergen in, wat minder hoog. Het was een geweldige tijd. Ik werd er lyrisch van en maakte en zong 'Dans la vallee de Valgaudemar, j'ai passé les jours les plus beaux de ma vie....' Ik zing het soms nog voor mezelf!

De kinderen waren ieder op eigen wijze getekend door hun afkomst. Wij deden al het mogelijke om hen een

Bij de Durance rivier. Linksachter: Jan van Broekhoven. Rechtsvoor: Bram Heijboer

grote ervaring te geven. Wij klommen, speelden in het water van de Durance rivier, voetbalden en organiseerden buitenspelen. In de avond hadden wij regelmatig een kampvuur. Gezien de aanwezigheid van Jan van Broekhoven, denk ik dat het de keer was dat wij met z'n vieren uit Panningen waren. Wij gingen toen met de auto van Kees Konings (de aalmoezenier) en Tjeu van Knippenberg. Ik ben elk jaar van de theologie jaren naar deze vallei geweest.

MEDEDELINGEN

25 Juni VERJAARDAG RAFAEL

In het oratorium vond een eucharistieviering plaats ter gelegenheid van de verjaardag van onze overste Rafael. Na de viering trakteerden zijn vrienden en kennissen op een Indonesische maaltijd in Folleville.

26 Juni HERBENOEMING

Vanuit het generaalat in Rome ontvingen we bericht dat Rafael Isharianto wordt herbenoemd als overste van het Missiehuis voor een periode van 3 jaar.

28 Juni TE GAST BIJ DE FAMILIE VERHEIJEN

Onze secretariaatsmedewerkster Jose (en Twan) Verheijen nodigden de Lazaristen en personeel uit voor 'n drankje en 'n hapje vanwege haar 40 jarig huwelijk. Het werd een gezellig samenzijn waarbij het echtpaar in het zonnetje werd gezet.

Juli-Augustus BEZOEK UIT INDONESIË

Confrater Robertus Wijanarko (Indonesië) logeerde een aantal dagen in ons huis op Kerkstraat 7 om de confraters van het Missiehuis te ontmoeten en vervolgens door te reizen naar Oostenrijk.

Rafael Isharianto en Robertus Wijanarko

Harrie Maessen en Robertus Wijanarko

4 Augustus INWIJDING NIEUWBOUW

Het nieuw gebouwde huis van Truus en Lou, Francet en Mat Bos werd ingezegend door onze overste Rafael in het bijzijn van de Lazaristen en medebewoners. Het werd gevierd met een drankje en hapje.

V.l.n.r. Rafael Isharianto, Francet Bos, Leo Mouës, Mia Vullings, Harrie Maessen, Harrie Jaspers, broeder De Montfort, Mat Bos, Theo de Jong, Chris Janssen, Henk de Cuijper, Gerard Gommers, Bep Wijers, Wiel Bellemakers, Joke Ghielen, Nel Borst, Truus Bos, Lou Bos, Robertus Wijanarko, Rudy Sulistijo

22 Augustus bracht de familie van †Michel van de Pas een bezoek aan het Missiehuus en de kapel.

Na een kop koffie met gebak, verzorgde Jac Willekens een informatieve rondleiding door het Missiehuus, kapel en de tuin .

De familie nam deel aan de maaltijd bij de heren en herinneringen en foto's werden uitgewisseld.

Tot slot werd er een familiefoto gemaakt voor het kunstwerk in de binnentuin.

30 Augustus BEZOEK VANUIT HET BISDOM

Zr. Mary Amata, gedelegeerde van het bisdom Roermond voor het religieuze leven bracht een bezoek aan de lazaristen in het Missiehuus. Ze vertelde openhartig over haar roeping en haar geloof in de toekomst. Rafael overhandigde haar twee boeken die vertellen over de geschiedenis van de Nederlanders in de Congregatie der Missie en de uitgave "Retraite in de geest van Vincent".

30 augustus – 8 September **BEZOEK AAN DENEMARKEN**

Rafael Isharianto en Jos Roemer reisden per trein naar Denemarken. Rafael reisde vervolgens met Andrzej Papuga verder naar Hørsholm en Jos bezocht zijn familie.

Op het station van Kopenhagen werden Rafael en Jos door Andrzej ontvangen.

Het Benedictijnenklooster waar Rafael verbleef, als dank hiervoor overhandigde hij bloemen aan Zr. Ana Maria

8 September

Een groep Taiwanezen, die met Jan van Aert hebben samengewerkt in Taiwan, bezoeken het Missiehuis en het graf van Jan op Heiderust onder begeleiding van Jan van Aert jr. en zijn vrouw Greet.

Ze brachten een grafplaat mee voor het graf van Cor Willems en Jan van Aert. Deze zal worden bijgeplaatst op de grafsteen.

9 September

Rafael en de Taiwanezen, onder wie Murjiyono, bezoeken familie van Zr. Petronelli Keulers in Neerbeek.

PRIESTERWIJDINGEN VAN DE CONGREGATIE DER MISSIE WERELDWIJD

PINDI Simon N'gal	Sac	AUL	25/03/2023
NAYAK Ashok	Sac	INM	27/04/2023
CYBURT Marcin	Sac	POL	20/05/2023
GRABOWSKI Dawid Marcin	Sac	POL	20/05/2023
MOSTOWIK Łucasz Wojciech	Sac	POL	20/05/2023
WÓJCIK Karol Jerzy	Sac	POL	20/05/2023
DA SILVA Junior Oliveira	Sac	FOR	26/05/2023

FERNÁNDEZ REYES Darel	Sac	CGN (Cuba)	16/06/2023
LAZO DEUS Dainier	Sac	CGN (Cuba)	16/06/2023
GNING Jean-Baptiste Saliou	Sac	FRA	25/06/2023
CELI VERA Jesús Efraín	Sac	ECU	29/06/2023
MÉNDEZ GAMAS Carlos Arturo	Sac	ECU	29/06/2023

MUÑOZ DE LA CRUZ Lizandro Javier	Sac	POR	22/07/2023
MUSA Ojotogba Paul	Sac	NIG	27/07/2023
ASINYANG Emmanuel Ignatius	Sac	NIG	28/07/2023
ENEKANMA Chinedu Mathew	Sac	NIG	28/07/2023
UZONWANNE Nnamdi Kizito	Sac	NIG	28/07/2023
BETANCOURT REINA Oscar Fabián	Sac	COL	29/07/2023
CASTILLO LERMA Andrés Felipe	Sac	COL	29/07/2023
DE SOUSA PASSOS Felipe	Sac	FOR	29/07/2023

OVERLEDENEN

Juni

Corrie Stoetzer-van Bavel, zus van confrater †Fons en †Cees van Bavel

Juli

Occi Rombouts, zus van confrater †André Rombouts

Fons de Potter, broer van confrater † Jan de Potter

Mevr. Geraedts-Janssen, bewoonster van het Zorgcentrum

Dhr. Theeuwen, bewoner van het Zorgcentrum

September

Zuster Anastatia Reubsaet, bewoonster van het Zorgcentrum

Dhr. Jos Martens, overbuurman van het Missiehuis en neef van Leo Mouës

OVERLEDENEN VAN DE CONGREGATIE DER MISSIE WERELDWIJD

Nomen	Cond.	Dies ob.	Prov.	Aet.	Voc.
RENOUARD Jean-Pierre	Sac	21/04/2023	FRA	88	67
CID CID* Samuel	Fra	22/04/2023	SVP	101	84
ROS BÁGUENA* Ángel	Fra	27/04/2023	CAE	88	71
NALEPA Germano	Sac	03/05/2023	CUR	66	48
NJOKU Timothy	Sac	07/05/2023	NIG	77	51
KOTEWICZ Stanislas	Sac	14/05/2023	FRA	89	68
TESTA Giuseppe	Sac	16/05/2023	ITA	83	66
CHACÓN PEÑA* Sixto	Fra	20/05/2023	AMC	79	34
CIRUJALES Teotimo Jr.	Sac	29/05/2023	PHI	52	26

Nomen	Cond.	Dies ob.	Prov.	Aet.	Voc.
GARCÍA BLÁZQUEZ* Pablo	Fra	24/06/2023	SVP	82	63
KURUPPACHERY Mathew	Sac	25/06/2023	INDS	75	54

Nomen	Cond.	Dies ob.	Prov.	Aet.	Voc.
ZYTKOWSKI Leocádio José	Sac	01/07/2023	CUR	55	31
CHIOMINTO Luigi	Sac	14/07/2023	ITA	95	76
PUCHER Wolfgang Karl	Sac	19/07/2023	AUG	84	64

E-mailadres voor de Kleine Co: secretariaat@lazaristen.com

Panningen, September 2023.

Uitgebreide informatie over de Nederlandse Lazaristen en hun 'Lines of Action' kunt u vinden op www.lazaristen.com en www.vincentianmovement.nl